tato prekludována, poněvadž stěžovatelé ani v jednání samém nižádného doplnění provedeného šetření nenavrhovali ani v odvolání na ministerstvo řízeném námitku tuto nevznesli.

ad c) Co se týče poučení o opravných prostředcích, připojeného k rozhodnutí místodržitelskému, neshledal nejvyšší správní soud nutností obírati se otázkou, zda a pokud rozhodnutí toto bylo jen nálezem expropriačním dle posledního odstavce § 5 cís. nař. z r. 1914, či zda obsahovalo i rozhodnutí jiná, proti kterýmž není cesta instanční uzavřena, poněvadž i kdyby poučení toto bylo bývalo nesprávno, stěžovatelé tím nižádné újmy právní neutrpěli.

Podalif své odvolání, které jim nebylo jako nepřípustné vráceno, nýbrž předloženo k rozhodnutí ministerstvu, jež o něm svůj příslušný nález vydalo.

Pro nedostatek porušení subjektivních práv jest však i dovolání se k správnímu soudu v tomto bodě dle § 2 zák. o spr. s. a contr. vyloučeno.

Bylo proto stížnost z části jako neodůvodněnou, z části jako nepřípustnou zamítnouti.

Č. 196.

Právo volební do obcí: K praxi předpisu § 3, bodu 3, odst. 1 zák. ze dne 31. ledna 1919 č. 75 sb. z. a n. (řádu volení v obcích republiky československé).

(Nález ze dne 1. října 1919 č. 4668.)

Věc: Václav Březina, obchodník ve Vísce u Chotěboře, proti volební komisi při okresní politické správě v Chotěboři (za stranu súčastněnou Emila Spurného adv. Dr. Jaroslav Košek z Prahy) o vyloučení z voličských seznamů.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se jako nezákonné.

Důvody: Místní komise pro volby do obecního zastupitelstva ve Vísce zamítla námitky Emila Spurného proti zapsání stěžovatele do voličského seznamu, opírající se o to, že stěžovatel jako dosavadní starosta obce Vísky nesložil v čas obecní účty, ač sám dne 25. března 1919 při skládání účtů školních k tomu stanovil lhůtu 3 neděl.

V protokolu o zasedání místní volební komise ze dne 24. května 1919 bylo zjištěno, že obecní výbor neusnesl se na vyzvání stěžovatele ke složení účtů obecních, a dále že dle svědectví Antonína Piskače se svědek dne 25. března 1919 při skládání školních účtů tázal stěžovatele, kdy hodlá obecní účty skládati, k čemuž tento odpověděl, že složí účty do 3 neděl. To však neučinil a složil účty ony až dne 22. května 1919. Na stížnost reklamujícího Emila Spurného rozhodla volební komise při okresní politické správě v Chotěboři, že zápis stěžovatele do seznamů voličských se zrušuje a jmenovaný z voličských seznamů se vypouští a to z důvodů, že starosta obce jest dle § 72 ob. zříz. povinen nejdéle dva měsíce, když správní rok došel, počty týkající se příjmů a vydání obce a ústavů obecních výboru obecnímu předložiti, aby je zkoušel a vyřídil,

a dále že stěžovatel vyzván byl Antonínem Piskačem jako členem obecního zastupitelstva dne 25. března 1919, tedy později, než zákon nařizuje, aby obecní účty předložil ke schválení a zavázal se sám, že do 3 neděl tak učiní. V tomto prohlášení stěžovatelově nutno spatřovati závazek vůči celému obecnímu zastupitelstvu a to tím spíše, že závazkem tím byli členové obecního zastupitelstva uvedeni v domnění, že starosta lhůtu dodrží a nenaléhali proto, aby obecní zastupitelstvo v plenu lhůtu určovalo. Poněvadž stěžovatel nedodržel lhůtu, ku které se uvolil, jest vyloučení jeho ze seznamů voličských v zákoně plně odůvodněno.

Nejvyšší správní soud, rozhoduje o stížnosti do tohoto usnesení podané, uvažoval takto:

Odst. 1 bod 3 § 3 zák. ze dne 31. ledna 1919 čís. 75 sb. z. a n. vylučuje z práva voliti ony, kdož povinni jsou činiti počet ze správy jmění nebo statku obecního, jmění obecního ústavu nebo podniku nebo jmění obcí spravovaného a neučinili tak, ač lhůta obecním zastupitelstvem nebo dozorčím úřadem ke složení účtů jim daná již byla uplynula.

Jsou tudíž zákonné podmínky vyloučení z práva volebního: a) povinnost složiti účty ze správy určitých v zákoně jmenovitě uvedených majetkových podstat, b) opomenutí a nevyhovění této povinnosti do lhůty povolanými činiteli k tomu dané.

Stěžovatel nepopírá a není sporno, že jako starosta obce byl povinen počty týkající se příjmů a vydání obce ke zkoumání a schválení obecnímu zastupitelstvu předložiti, a že účty ty ve lhůtě § 72 ob. zříz. nesložil. Leč to nestačí ještě ke ztrátě práva volebního, ke které kromě toho zákon vyžaduje, aby obecní zastupitelstvo nebo dozorčí úřad daly starostovi ke složení účtů lhůtu, s jejímž nedodržením teprve ztráta volebního práva jest spojena. Má-li obecní zastupitelstvo starostovi dáti lhůtu ke složení účtů, nemůže to učiniti jinak, nežli po usnesení ve schůzi zastupitelstva. Ze spisů správních vychází, že usnesení takové se nestalo, nýbrž že dne 25. března 1919 Antonín Piskač, člen obecního zastupitelstva, při skládání účtů školních, které spadá do kompetence místní školní rady, tázal se stěžovatele, kdy hodlá obecní účty skládati, k čemuž tento odpověděl, že složí účty do 3 neděl. Tato rozmluva obecního starosty se členem obecního výboru, byť se stala v zasedání místní školní rady neb obecního zastupitelstva, nenahražuje nikterak postulát zákona, že lhůta ke složení účtů musí býti dána obecním zastupitelstvem, tudíž za šetření forem pro platnost usnesení obecního zastupitelstva předepsaných. I kdyby v prohlášení stěžovatele vůči členu obecního zastupitelstva, že účty do 3 neděl složí, bylo lze spatřiti závazek jakýsi, není v tom přece závazek vůči obecnímu zastupitelstvu, které jako takové jedině jest povoláno lhůtu ke složení účtů z příjmů a vydání obce s následky v odst. 1 bodu 3 § 3 volebního řádu vytčeným osobám ke skládání účtů povinným dávati.

Opačný názor napadeného rozhodnutí nesrovnává se se zákonem, proč bylo napadené rozhodnutí jako zákonu odporující zrušiti.

Č. 197.

Výjimečná opatření: I. * Ustanovením § 3 vlád. nař. ze dne 18. června 1919 č. 341 sb. z. a n. odklizen byl nedostatek zákonného pod-